

то му отъ нежъ помоштиж на Выхрове тѣ и Выхрушки тѣ? То доказва чи дуализма (вѣрванье въ добро и зло начало) былъ и тогава въ Българи тѣ кога то сж вѣрвали тѣя работы.

Послѣ видиме и уличетворение на Выхрове тѣ и Выхрушки тѣ, кое вѣрванье и днѣсь юште сжштествуе въ простонародие то ни. Кога вѣжть и ся съвывжть такива силны вѣтрове, нѣкои си старци и баби казвжть чи то сж *зми тѣ духове*, и бѣгжть да ся не найджть на явѣ, зашто то много пжти, казвжть, въ такива случаи, зѣмали ржцѣ и крака, кое наричжть юште *нападнжло го змина!*

6.

Неволна любовь Тодорова съ Змѣйцж и изцѣлѣние му съ умразны Змѣямъ и Змѣицямъ былкы (трѣвы).

Мама Тодѣра пыташе:
Тодѣре сынко Тодѣре!
Като ми ходишь сынко лѣо
седемь години младъ овчаръ
сѣкога веселъ идѣше
Ѣ каштины си дворове;
А сега сынко Тодѣре
Што ми си толко нажаленъ,
нажаленъ юште наскърбенъ
и въ лицѣ мами потъмнѣлъ?
Да ли сѣ сынко не здѣмвашь
свѣсъ твоѣж младъ дрѣжинъ,
Та ми си такъвъ повѣнжалъ,
Повѣнжалъ въ лице посърнжалъ?
Тодѣрѣ мами си дѣмаше:
Катѣ ма пыташь да кажѣж,
Што съмь си мамо повѣнжалъ!
Отъ скоро е мамо почнѣла
Млада Змѣйца да иди,
Вечаръ тѣа да ма находи!
Ако огънь гори край назы
Тѣа при огъня доходи,
Главны изъ огъня си зѣма
Съ тѣхъ дрѣжинъ тѣе вие,
Па при менѣ дохожда,
При менѣ лѣга да спие.

Тодѣрѣ майка дѣмаше:
Чи каква ми е Змѣйца?
Тодѣрѣ мами си дѣмаше:
Хѣбава мамо на лице,
Катѣ ѣж мамо поглѣдна,
Лице ѣ свѣкти кѣтъ смѣнце!
Па снагъ тѣнка висока
Рѣса ѣ коса златѣана!
Мама Тодѣрѣ дѣмаше:
Тодѣре милчакъ майци,
Не ходи стадо да пасешь!
Мама шгѣж пыта, разпыта,
Свѣсъ былкы да тѣ ѣкжпи,
Змѣйца да тѣ намрѣзи.
Пытала и разпытвала,
Чи си мама мѣ испыта
Былкы змѣйчѣны умразны
Па си Тодѣра ѣкжпа.
Рано ранилъ младъ Тодорѣ,
Та си на горѣ отидѣ,
Сиво си стадо да пасѣ.
Кога е было вечаръ тѣе,
Тѣи си огънь наклали
И край огъня заспали,
Младъ Тодѣрѣ не заспалъ!
Катѣ си дошла Змѣйца.